

РЕШЕНИЕ

№ 144

гр. Плевен, 10.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, IX НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на петнадесети февруари през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Борислава Ил. Якимова

при участието на секретаря ВАЛЯ Х. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от Борислава Ил. Якимова Административно
наказателно дело № 20224430200109 по описа за 2022 година

при секретаря Валя Стоянова като разгледа докладваното от съдия
ЯКИМОВА НАХД дело № 109 по описа за **2022г.**, за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по чл. 59 и следващите от ЗАНН

С Наказателно постановление № 138/23.12.2021г. на *** на Община Плевен – *** на *** в качеството на *** ПП „ВМРО-Българско национално движение“ на основание чл. 472, ал.1 и ал.3 вр. с чл. 186, ал.3 от Изборния кодекс е наложено административно наказание – глоба в размер на 1000,00 (хиляда) лева за това, че на 13.04.2021г. около 13:00 часа в гр. Плевен агитационни материали в полза на кандидати за народни представители на ПП „ВМРО-Българско национално движение“ в избори проведени на 04.04.2021г., не са премахнати в законово регламентирания срок съгласно чл. 186, ал. 3 от Изборен кодекс на Република България. Агитационните материали са плакати на фасадна стена на масивна сграда ***а част от спирка адрес на *** в гр. Плевен”- нарушение по чл. 186, ал.3 от Изборния кодекс.

Недоволен от така наложеното административно наказание е останал жалбоподателя, който в срока по чл. 59 от ЗАНН, чрез наказващия орган е подала жалба до Районен съд Плевен, с която моли съда да отмени по реда на чл. 63 от ЗАНН наказателното постановление като незаконосъобразно.

В съдебно жалбоподателят, редовно призован не се явява и не се представява. Ангажира се становище от адв.М.П. от САК- с пълномощно, че наказателното постановление е издадено в противоречие, както с материалния, така и с процесуалния закон. Твърди се допуснато нарушение по чл.34 ал.3,чл.43 ал.6 от ЗАНН . Твърди се също,че е налице порок в обекта

,т.к. производство е започнало срещу „ВМРО - Българско национално движение“, политическа партия, която съобразно закона е юридическо лице, обаче наказан е *** - в качеството си на физическо лице. По този начин се твърди, че е допуснато смесване на двата вида административнонаказателна отговорност - личната отговорност на *** - в качеството му на *** партията и отговорността на самата политическа партия - в качеството ѝ на юридическо лице. Твърди се, че това е порок, който довежда до невъзможност да се разбере действителната воля на наказващия орган. Претендират се разноски в размер на 500лв.

Ответната страна – Община-Плевен се представлява в съдебно заседание от юрк. ***, която взема становище, че жалбата е неоснователна и НП слредва да бъде потвърдено. Претендират се разноски в размер на 100лв.

Съдът, като прецени събраните в хода на производството писмени и гласни доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в рамките на преклузивният срок по чл. 59 ал. 2 от ЗАНН, в този смисъл се явява допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По основателността на жалбата съдът съобрази следното: Обжалваното наказателно постановление е издадено въз основа на АУАН № 157и от 18.05.2021г., съставен от актосъставителя ОГН. Т. СТ. в присъствието на свидетеля ХР. ИВ. Х. против ПП „ВМРО-Българско национално движение“ представлявана от на *** за това, че на 13.04.2021г. около 13:00 часа в гр. Плевен при извършена проверка е установено, че агитационни материали в полза на кандидати за народни представители на ПП „ВМРО-Българско национално движение“, в избори, проведени на 04.04.2021г. не са премахнати в законово регламентирания срок, съгласно чл.186 ал.3 от Изборен кодекс на Република България. Като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 186, ал.3 от Изборния кодекс.

Описаната в АУАН фактическа обстановка е изцяло възпроизведена в Наказателно постановление № 138/23.12.2021г. на *** на Община Плевен – ***, с което на *** в качеството на *** ПП „ВМРО-Българско национално движение“ на основание чл. 472, ал.1 и ал.3 вр. с чл. 186, ал.3 от Изборния кодекс е наложено административно наказание – глоба в размер на 1000,00 (хиляда) лева.

Описаната в АУАН и в НП фактическа обстановка се подкрепя от ангажираните в хода на проведеното съдебно следствие гласни доказателства чрез разпит на актосъставителя ОГН. Т. СТ. и свидетеля ХР. ИВ. Х., чиито показания съдът приема с доверие като обективни и кореспондиращи с приобщените към доказателствената съвкупност по делот писмени доказателства.

Следва да се отбележи, че съдът намира за неоснователно възражението, че в хода на административно наказателното производство, незаконосъобразно е определен субекта на административнонаказателната отговорност. Действително, в общия случай на производство по ЗАНН, възражение в тази насока би се явило основателно, но се касае за специална правна уредба, съдържаща се в ИК. Съобразно чл.186 ал.3 ИК, *„Партиите, коалициите и инициативните комитети в 7-дневен срок след изборния ден премахват поставените от тях агитационни материали.“*, т.е. правното задължение за премахване на посочените материали е възложено върху

партиите, коалициите и инициативните комитети и следователно, евентуалното извършване на нарушение на същата правна разпоредба, е обвързано с дейността на съответната партия, коалиция или инициативен комитет; оттук – Актът за установяване на административно нарушение следва да бъде съставен именно срещу партия, коалиция, инициативен комитет. Същевременно, съобразно чл.472 ал.1 ИК, *„При неизпълнение на задължението по чл. 186, ал. 3 на лицето, което представлява партията или инициативния комитет, или на лицата, които представляват коалицията, се налага глоба от 1000 до 5000 лв.“*. Видно е, че цитираната административнонаказателната разпоредба е приложима при нарушение по чл.186 ал.3 ИК, но административното наказание се следва на лицето, което представлява партията или инициативния комитет, или на лицата, които представляват коалицията. Безспорно, налице е своеобразно законодателно решение, но именно този подход на Законодателя „заменя“ субекта на административнонаказателната отговорност, т.е. касае се за особеност на правната уредба на коментираните обществени отношения, която в никакъв случай не може да се разглежда като допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, както се изтъква в подадената жалба.

Съдът не споделя и възражението за неспазен срок по чл.34 ал.3 от ЗАНН, т.к. производството било спрято от административно наказващият орган на 28.06.2021г., а на 2012.2021г. възобновено с мотивирана резолюция /приложена по делото/ .

Все пак, в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Основателно се възразява, че АУАН и НП не съдържат отбелязване на времето на твърдяното нарушение. Вместо това е отбелязано, че на 13.04.2021г. около 13:00 часа в гр. Плевен при извършена проверка е установено, че агитационни материали в полза на кандидати за народни представители на ПП „ВМРО-Българско национално движение“, в избори, проведени на 04.04.2021г. не са премахнати в законово регламентирания срок.

Съгласно императивните разпоредби на чл. 42, т. 3 и т. 4 от ЗАНН и чл. 57 ал. 1, т. 5 от ЗАНН, актът за установяване на административното нарушение, респ. наказателното постановление трябва да съдържа: датата и мястото на извършване на нарушението; описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Изискването на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление да съдържат конкретно посочена дата на извършване на нарушението не е самоцелно, най-малко защото с оглед датата на извършване на нарушението, следва да бъде преценено спазването на сроковете по чл. 34 от ЗАНН за образуване на административно наказателно производство. Особеното значение на установяването и посочването на датата на извършване на нарушение, възведено като императивно изискване с цитираните разпоредби на ЗАНН, означава, че този реквизит на акта за установяване на административно нарушение и на

наказателното постановление не може да се презюмира, или да се извлича по предположение от други данни. Отразената в АУАН и в НП дата – 13.04.2021г. не е тази на която е извършено деянието, доколкото се твърди, че на този ден била извършена проверка, т.е. това е дата на установяване на нарушението, но не и датата на неговото извършване.

Следва да бъде обърнато внимание, че нарушението по чл.186 ал.3 ИК предполага бездействие - непремахване на поставени агитационни материали в 7-дневен срок от изтичане на изборния ден, като именно с изтичане на посочения срок, нарушението се явява довършено. Също така следва да бъде подчертано, че времето на извършване на всяко деяние е особено важен елемент от обективната му страна и е наложително този елемент да е конкретно, ясно определен; недопустимо е извеждането на същия елемент по аналитичен път, най-малкото защото правнозадължените лица нито са длъжни да предполагат волята на актосъставителя/административнонаказващия орган, нито – подобни предположения им дават възможност да реализират надлежно правото си на защита. Ето защо Съдът намира, че отсъстват задължителни реквизити по чл.42 т.3, чл.57 ал.1 т.5 ЗАНН, а липсата на яснота по този основен елемент от обективната страна на деянието ограничава правото на защита на лицето, чиято административнонаказателна отговорност е ангажирана, т.е. налице е съществено нарушение на процесуалните правила в хода на административнонаказателното производство.

Изтъкното съществено нарушение на процесуалните правила в хода на административнонаказателното производство, обуславя незаконосъобразността на издаденото НП и поради това, същото следва да бъде отменено, без да бъде разглеждан въпросът по същество.

По делото е направено искане от адв. *** П. от САК за присъждане на разноски.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал.3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.): „В съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс“, а според правната норма, отразена в чл. 143, ал.1 от ЗАП: „Когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ“. Видно от приложения по делото договор за правна помощ е че адв. П. е осъществил правна помощ в настоящото производство на жалбоподателя.

Съгласно чл. 8, ал.1, т.1 от Наредба №1/09.07.2004г. за минималните

размери на адвокатските възнаграждения, издадена от ВАС: „За процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес възнаграждението при интерес до 1000 лв. /какъвто е настоящият случай/ е в размер на 300 лева. Приложеният договор за правна помощ е за 500лв., но тъй като делото не представлява фактическа и правна сложност, приключило е в едно съдебно заседание, на което адв. П. не се е явил, а е представил писмено становище, то Съдът намира, че следва да се присъди минималният размер на адвокатско възнаграждение, съобразно Наредбата.

Поради изложеното и на осн. чл. 63, ал3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), съдът намира, че Община гр. Плевен, представлявана от *** на Община Плевен – *** следва да бъде осъдена да заплати на *** в качеството на *** ПП „ВМРО-Българско национално движение“ сумата от 300,00 лева за направените по делото разноси за адвокатско възнаграждение на адвокат *** П. от САК .

Водим от горното, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО Наказателно постановление № 138/23.12.2021г. на *** на Община Плевен – *** , с което на *** в качеството на *** ПП „ВМРО-Българско национално движение“ на основание чл. 472, ал.1 и ал.3 вр. с чл. 186, ал.3 от Изборния кодекс е наложено административно наказание – глоба в размер на 1000,00 (хиляда) лева за нарушение по чл. 186, ал.3 от Изборния кодекс.

НА ОСНОВАНИЕ чл. 63, ал.3 вр. с чл. 38 ал. 2 вр. с ал.1 от ЗА вр. с 8, ал.1, т.1 от Наредба №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, издадена от ВАС **ОСЪЖДА** Община гр. Плевен, представлявана от *** на Община Плевен – *** да **ЗАПЛАТИ** на *** в качеството на *** ПП „ВМРО-Българско национално движение“ сумата от 300,00 лева, ***а направените от негова страна разноси за адвокатско възнаграждение на адвокат *** П. от САК по НАХД № 109/2022 година по описа Районен съд Плевен.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд Плевен в 14 дневен срок от получаване на съобщението, че същото е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____